

[Niels Andersen.]

givet tilsagn om, at de mennesker, som opgiver deres erhverv og alene skal leve af deres pension eller anden indtægt, vil blive behandlet gunstigere for fremtiden.

Vi fra vor side vil gerne være med til at udarbejde et lovforslag, som stadfæster denne ret, men det er blevet oplyst for os i udvalget, at en sådan lovændring kræver på andre lovområder ændringer i et antal af ca. 100, og det er i virkeligheden et mægtigt arbejde, som man ikke er i stand til at tilendebringe inden nytår. Vi er fra vor side absolut villige til at gå ind i et samarbejde på det grundlag.

Jeg må måske understrege, at når venstre og de konservative i dag kommer med et dagsordensforslag i stedet for at komme med et konkret udarbejdet ændringsforslag, er det netop, fordi det er så vanskeligt at stille ændringsforslag. Det håber jeg at de ærede medlemmer hr. Foged og hr. Poul Møller vil bekræfte over for os. Vi er enige om, at vi skal se på spørgsmålet, og at disse mennesker skal have en lempelig skattemæssig behandling i tiden, der kommer, og vi må finde frem til den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg det høje ting at stemme for de ændringsforslag, der foreligger fra den højtærede finansminister og regeringspartierne, og at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative, og imod de ændringsforslag, der er stillet af det kommunistiske parti og af det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Alfred Jensen: Da lovforslaget var til første behandling, rejste jeg en række problemer vedrørende skattebetalingen for personer med små og mellemstore indkomster, problemer, som har været rejst før, og som vel også har været diskuteret i udvalget, men som ikke er blevet løst. Jeg kan jo se af udvalgets betænkning og også høre af de taler, der er holdt fra talerstolen, at udvalget har beskæftiget sig med disse problemer, men ikke har fundet frem til en løsning på dem alle. På visse områder er der kommet en løsning, som vi må hilse med tilfredshed; på andre områder er det ikke tilfældet. Derfor har den kommunistiske gruppe i lighed med tidligere år

set sig nødsaget til at stille ændringsforslag til det foreliggende lovforslag og et underændringsforslag til et af de ændringsforslag, der findes i betænkningen. Jeg skal ikke fremføre yderligere betragtninger, men straks gå i gang med at motivere vor stilling til lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og de selvstændige ændringsforslag, vi har stillet. Vi kan stemme for ændringsforslag nr. 1 i betænkningen, som går ud på at stille enkerne gunstigere skattemæssigt set derved, at de personlige tillæg bliver skattefrie.

Vi vil stemme imod lovforslagets § 2. Vi finder det urimeligt, at man skrider til en sådan lempelse i beskatningen af erhvervsdrivende på et tidspunkt, da man ikke vil give en rimelig lempelse for de transportudgifter, som arbejdere har. Jeg skal ikke komme med en yderligere begrundelse; dette må være tilstrækkeligt.

Vi finder det heller ikke rimeligt, at udvalget samdrægtigt stiller ændringsforslag til § 3 om at nedsætte beløbet fra 200 kr. til 100 kr. Vi vil stemme mod ændringsforslaget, ligesom vi vil stemme mod selve paragraffen.

Der er i udvalget stillet ændringsforslag til bestemmelsen om fradrag for transportudgifter eller, som det nu siges, befordringsomkostninger. Vi hilser med tilfredshed, at man har forladt det tidligere forslag med en minimumsgrænse på 600 kr., men vi finder ikke, at man ved at gå ned til 400 kr. er gået vidt nok. Jeg talte jo for, at man skulle gå betydelig længere ned. Vi skal ikke bestride, at en del af lønmodtagerfradraget skal dække de befordringsomkostninger, som også arbejdere har, men det, som vi hidtil har beskæftiget os med, når vi har talt om transportomkostninger, har særlig været de transportomkostninger, som den arbejder har, der ser sig nødsaget til at tage arbejde i særdeles lang afstand fra hjemmet. Der er jo adskillige lønmodtagere, der har været nødt hertil, eftersom det ikke er muligt for dem at få lejlighed i arbejdspladsens nærhed. Det er først og fremmest denne kategori af lønmodtagere og arbejdere, vi har ønsket at komme til hjælp med en sådan ændring. Nu har man lavet det sådan, at praktisk taget alle transportomkostninger over en vis grænse kan fradrages, og jeg hører nu, at de konservative